

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13Cob/26/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5414202694
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5414202694.6

Uznesenie

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej a JUDr. Róberta Bebčáka, v právnej veci žalobcu: EUROSTAVBY SK, s.r.o., so sídlom Textilná 23, 034 01 Ružomberok, IČO: 36 722 073, zastúpeného právnou zástupkyňou Mgr. Zlatou Kapustovou, advokátkou, so sídlom G. XXXX, XXX XX V. C., proti žalovanej: JUDr. Eva Plichtová, PhD., so sídlom kancelárie P. XXXX, XXX XX V. C., správkynia konkurznej podstaty úpadcu: UNISTAV HSV spol. s r.o., so sídlom 031 04 Veterná Poruba 134, IČO: 36 172 669, zastúpenému právnym zástupcom JUDr. Jozefom Polákom, advokátom, so sídlom Q. A. XXXX/XX, XXX XX V. C., v konaní o určenie, že nehnuteľnosti nie sú zaťažené záložným právom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9Cb/36/2014-695 zo dňa 12.10.2017, takto

rozhodol:

Odvolanie žalovanej zo dňa 30.10.2017 proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9Cb/36/2014-695 zo dňa 12.10.2017 vo výroku I., II., ktorým súd zamietol návrh žalovanej zo dňa 18.07.2016 a zo dňa 14.08.2016 na prerušenie konania, o d m i e t a .

Rozsudok Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 9Cb/36/2014-695 zo dňa 12.10.2017 - v napadnutom výroku III., ktorým súd určil, že byt č. X, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX, vchod XQ., zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. V. C., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 10280/488553, nie je zaťažený záložným právom v prospech spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., IČO: 36 172 669

- v spojení so závislým výrokom IV., ktorým súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu,

z r u š u j e a v tejto časti v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd výrokom I. zamietol návrh žalovanej zo dňa 18.07.2016 na prerušenie konania a výrokom II. zamietol návrh žalovanej zo dňa 14.08.2016 na prerušenie konania. Výrokom III. určil, že byt č. X, nachádzajúci sa na X. poschodí bytového domu súpisné č. XXXX, vchod XQ., zapísaný v katastri nehnuteľností na liste vlastníctva č. XXXX, k.ú. V. C., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu o veľkosti 10280/488553, nie je zaťažený záložným právom v prospech spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., IČO: 36 172 669. Výrokom IV. okresný súd priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu. Okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku poukázal na žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal určenia, že nehnuteľnosť, a to byt č. Q. v bytovom dome súp. č. XXXX, LV č. XXXX, k.ú. V. C., nie je zaťažená záložným právom v prospech spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., IČO: 36 172 669. Okresný súd po vykonanom dokazovaní výrokmi I. a II. zamietol návrh žalovanej zo dňa 18.07.2016 a zo dňa 14.08.2016 na prerušenie konania z dôvodu, že podanie ústavnej sťažnosti samo o sebe nebolo dôvodom na prerušenie sporového konania v zmysle ust. § 164 CSP a súčasne nebol dôvod ani na prerušenie konania z dôvodu vyhlásenia konkurzu, pretože ust. § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.

sa vzťahuje len na súdne konania, ktoré sú v čase vyhlásenia konkurzu už začaté. Podaná žaloba zo dňa 23.05.2014 už smerovala nie voči úpadcovi, ale voči správkyňi konkurznej podstaty, čo bolo plne v súlade s ust. § 47 ods. 5 zákona č. 7/2005. Okresný súd po vykonanom dokazovaní ustálil skutkový a právny stav sporovej veci, z ktorého vyplynulo, že nebolo sporu v tom, že stavbu bytového domu súpisné č. XXXX v V. C. realizovala pre investora (Václavů, s.r.o.) ako hlavný zhotoviteľ (dodávateľ) najskôr spoločnosť DÚHA, a.s. a následne úpadca (UNISTAV HSV spol. s r.o.), ktorý bol spočiatku v pozícii subdodávateľa pre spoločnosť DÚHA, a.s. Podmienky výstavby bytového domu boli medzi investorom a úpadcom dohodnuté v Zmluve o dielo č. 01/2009 zo dňa 26.10.2009. Nebola medzi stranami sporná ani dôvodnosť a splatnosť prvej faktúry úpadcu voči investorovi, a to faktúra č. 47/2009. Žiadna zo strán nenamietala ani dôvodnosť Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009 (č.l. 26), v rámci ktorej došlo k postúpeniu pohľadávok v celkovej výške 1.036.872,85 Eur, ktoré mal úpadca (ešte ako subdodávateľ) voči spoločnosti DÚHA, a.s. (dovtedajší hlavný dodávateľ stavby bytového domu). Za tieto pohľadávky sa investor zaviazal zaplatiť úpadcovi odplatu zodpovedajúcu nominálnej hodnote postúpených pohľadávok, pričom splatnosť odplaty bola dohodnutá do 31.05.2010. Z pripojeného katastrálneho spisu č. V-1881/2009, v spojení so záložnou zmluvou (č.l. 19) bolo preukázané, že na zabezpečenie úhrady týchto dvoch pohľadávok úpadcu voči investorovi bolo zriadené záložné právo k jednotlivým rozostavaným bytom v bytovom dome súpisné č. XXXX na základe zmluvy zo dňa 03.12.2009 (č.l. 19). Základnou otázkou, ktorú riešil okresný súd, bolo, či medzičasom došlo k zániku záložného práva zriadeného v prospech úpadcu k bytu žalobcu. S touto hlavnou otázkou okresný súd skúmal tvrdenie žalobcu o zániku pohľadávok zabezpečených za týmto záložným právom v dôsledku ich dodatočnej úhrady a rovnako skúmal súd prvej inštancie námietku žalobcu, ktorá sa týkala premičania zabezpečovaných pohľadávok, a tým aj záložného práva. Okresný súd skúmal aj námietku žalovanej ohľadom nespôsobilého predmetu záložného práva v čase jeho zriadenia, vzhľadom na stupeň rozostavanosti bytového domu, resp. bytov v ňom sa nachádzajúcich. Okresný súd skúmal i oprávnenie investora nakladať s predmetným bytom, t.j. platnosť zrealizovaného prevodu tohto bytu od investora v prospech spoločnosti IV. Capital, a.s., teda aj platnosť následného prevodu tohto bytu na žalobcu. Okresný súd skúmal aj námietku žalovanej k aktívnej legitímácii žalobcu z pohľadu naliehavého právneho záujmu podľa ust. § 137 písm. c) CSP vzhľadom na zápis tohto bytu do konkurznej podstaty Václavů, s.r.o..

2. Okresný súd uzavrel, že neobstojí námietka žalobcu, že záložné právo sa nevzťahovalo na príslušenstvo pohľadávky z notárskej zápisnice. Z ustanovenia § 151a ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že záložné právo vždy zabezpečuje aj príslušenstvo pohľadávky. Bolo pravdou, že zmluvné strany si v záložnej zmluve dohodli osobitnú výšku úrokov z omeškania len vo vzťahu k pohľadávke z faktúry č. 47/2009. Za omeškanie pohľadávky z titulu nezaplatennej odplaty za postúpenie vznikol teda nárok na úroky z omeškania len zákonom určenej výške. Zo zmluvy o prevode vlastníctva bytov (č.l. 156) a rozhodnutia o povolení vkladu (č.l. 173), v spojení s údajmi zapísanými v origináli listu vlastníctva č. XXXX, bolo preukázané, že investor dňa 21.12.2009 previedol vlastnícke právo k všetkým rozostavaným bytom v bytovom dome č. XXXX na spoločnosť IV. Capital, a.s., ktorá následne previedla vlastnícke právo k bytu č. X na žalobcu (pripojený spis č. V-1280/2012). Neobstála námietka žalovanej, že investor takým úkonom porušil svoj zmluvný záväzok voči úpadcovi v zmysle čl. 20.1 Zmluvy o dielo č. 01/2009, pretože toto zmluvné obmedzenie nijako nebránilo investorovi v predaji jednotlivých bytov. Podmienka predchádzajúceho súhlasu zhotoviteľa sa vzťahovala len na postupovanie práv a povinností, ale nie na odplatný prevod vlastníckeho práva k rozostavaným bytom. Žalovanou ponúkaný široký výklad bol v tomto smere neakceptovateľný. Podľa názoru okresného súdu neobstála ani námietka žalovanej ohľadne nesprávneho úradného postupu pri zapisovaní bytového domu, resp. jednotlivých rozostavaných bytov do katastra nehnuteľností. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno ohľadom svojich tvrdení o nízkom stupni rozostavanosti bytového domu. Argumentácia žalovanej ohľadom väd znaleckého posudku, ktorý bol podkladom pre zápis rozostavaných bytov do katastra nehnuteľností, bola postavená len na samoučelnom vytrhávaní častí znaleckého posudku a následnom parafrázovaní a voľnom formulovaní vlastných neodborných záverov. Odbornú výpovednú hodnotu záverov znaleckého posudku nebolo možné úspešne spochybniť laickým vyjadrením právneho zástupcu, či dodatočným vyhlásením inej osoby (svedok M. - č.l. 647). Vzhľadom na obsah pripojených katastrálnych spisov, vrátane originálu LV č. XXXX, v spojení s ďalšími listinami vyžiadanými z katastra nehnuteľností (č.l. 152-175), okresný súd vychádzal z prezumpcie správnosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľností, a to v ktorejkoľvek fáze trvania takého zápisu, keďže opak nebol riadne preukázaný (§ 70 ods. 1 zákona č. 162/1995 Z.z.). Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností bolo okresným súdom konštatované,

že záložné právo k jednotlivým bytom v bytovom dome súpisné č. XXXX bolo zriadené platne, k existujúcemu predmetu zálohu.

3. Okresný súd skonštatoval aj existenciu aktívnej legitimácie žalobcu na vedenie tohto sporu, ktorého vlastnícke právo k predmetnému bytu, ktoré bolo žalovanou spochybňované, bolo riadne nadobudnuté od predchádzajúceho riadneho vlastníka (IV. Capital, a.s.). Neobstála ani námietka žalovanej ohľadom absentujúceho naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, keďže zapísanie predmetného bytu do súpisu konkurznej podstaty iného subjektu (č.l. 516) ešte samo osebe nespôsobuje prevod či prechod vlastníckeho práva z dovtedajšieho vlastníka v prospech takého úpadcu. Tu bolo možné podľa okresného súdu prisvedčiť argumentácii žalobcu, že vzhľadom na ustanovenie § 78 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z.z. zatiaľ neuplynula a ani nezačala plynúť lehota na podanie tzv. excindačnej žaloby. Včasnosť svojej reakcie voči správcovi v zmysle § 78 ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. žalobca preukázal (č.l. 652), čo zo strany žalovanej nebolo nijako spochybňované. Podľa listu vlastníctva č. XXXX, k.ú. V. C. vyplynulo, že k žalobcovmu bytu je stále zriadené záložné právo (č.l. 7, 137), pričom bolo všeobecne akceptovateľné, že táto ľarcha, ktorej existencia je verejne dostupnou informáciou, môže vlastníkovi reálne brániť v účinnom a plnohodnotnom nakladaní s takou nehnuteľnosťou. Podanou žalobou, ktorej petit bol dostatočne jasný a určitý, môže žalobca dosiahnuť efektívnu zmenu, keďže v prípade úspechu bude takýto rozsudok podkladom na výmaz záložného práva z katastra nehnuteľností. Na strane žalobcu preto existoval legitímny záujem na požadovanom určení.

Okresný súd mal za ustálené, že:

- záložné právo bolo na predmetnom byte zriadené platne (ako už na existujúcej veci),
 - žalobca takýto byt platne nadobudol od oprávnenej osoby (IV. Capital a.s.),
 - žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení v zmysle § 137 písm. c) CSP,
- preto okresný súd v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku riešil zostávajúcu otázku existencie, resp. zániku záložného práva.

4. Z textu záložnej zmluvy bolo nepochybné, že záložné právo bolo zriadené len na dve konkrétne, tam uvedené pohľadávky, ktoré v tom čase mal úpadca voči investorovi. Išlo o pohľadávku z nezaplatenej faktúry č. 47/2009, vrátane dohodnutých úrokov z omeškania a o pohľadávku z nezaplatenej odplaty za postúpenie pohľadávok podľa Notárskej zápisnice č. N 459/2009. Predmetom zabezpečenia bolo aj príslušenstvo pohľadávky z notárskej zápisnice. Uvedené vyplynulo aj z ust. § 151a ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ak zmluvné strany v záložnej zmluve dohodli osobitnú výšku úrokov z omeškania len vo vzťahu k istine pohľadávky z faktúry č. 47/2009, za omeškание pohľadávky z titulu nezaplatenej odplaty za postúpenie vznikol nárok na úroky z omeškania len v zákonom určenej výške. V priebehu súdneho konania žalobca vzniesol námietku premlčania záložného práva (č.l. 676), pričom žalovaná na túto námietku zareagovala v zmysle č.l. 693. Okresný súd podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka mal za to, že sa premlčuje aj záložné právo, avšak nemôže sa premlčať skôr, než zabezpečená pohľadávka. Záložné právo sa premlčuje v okamihu, keď zabezpečená pohľadávka nebola riadne a včas splnená, a to vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe, i keď ním zabezpečená pohľadávka sa premlčuje podľa Obchodného zákonníka. Každý záložca je oprávnený domáhať sa osobitnou žalobou určenia, že záložné právo už neexistuje, ak došlo k jeho premlčaniu a stalo sa fakticky nevykonateľným. Splatnosť pohľadávok zabezpečených záložným právom nebola medzi stranami sporná. Pohľadávka z faktúry č. 47/2009 sa stala splatnou dňa 04.12.2009 (č.l. 25), zatiaľ čo pohľadávka na zaplatenie odplaty za postúpenie podľa Notárskej zápisnice č. N 459/2009 sa stala splatnou dňa 31.05.2010 (č.l. 26). Záložné právo mohol preto úpadca ako záložný veriteľ realizovať počnúc dňom 05.12.2009 (vo vzťahu k uspokojeniu pohľadávky z faktúry č. 47/2009), resp. počnúc dňom 01.06.2010 (vo vzťahu k uspokojeniu pohľadávky z NZ č. N 459/2009). Úpadca záložné právo rámci trojročnej premlčacej lehoty nezačal vykonávať, preto premlčacia lehota márne uplynula. Okresný súd súčasne zistil, že došlo aj k premlčaniu oboch zabezpečených pohľadávok úpadcu. Pohľadávka z faktúry č. 47/2009 nebola od momentu jej splatnosti (04.12.2009) predmetom žiadneho súdneho konania, a tak došlo k jej premlčaniu márnym uplynutím štyorročnej premlčacej lehoty dňom 05.12.2013. Riadne a včas nebola uplatnená na súde ani druhá zo zabezpečených pohľadávok. Právo na zaplatenie odplaty za postúpenie pohľadávok podľa Notárskej zápisnice č. N 459/2009 sa premlčalo márnym uplynutím premlčacej lehoty dňa 01.06.2014. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 bolo preukázané, že úpadca až dňa 17.07.2014 podal žalobu voči investorovi a jeho ručiteľovi, avšak aj to len o zaplatenie príslušenstva pohľadávky z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 a iných (záložným právom nezabezpečených) pohľadávok. V čase podania žaloby už bola pohľadávka z notárskej zápisnice premlčaná. Pokiaľ žalovaná poukazovala na uznanie týchto záväzkov faktickým

konaním, kedy investor, resp. jeho ručiteľ čiastočne plnili tieto záväzky, okresný súd uviedol, že žalovaná nepoukázala na žiadnu konkrétnu čiastočnú úhradu, ktorá by mala spôsobovať začatie plynutia novej premičacej lehoty, ani neuviedla, prečo by sa malo z konkrétnej čiastkovej úhrady usudzovať, že tým dochádza k uznaniu zvyšku takého záväzku (§ 407 ods. 3 Obchodného zákonníka). V súvislosti s premlčaním obidvoch zabezpečených pohľadávok okresný súd poukázal na skutočnosť, že momentom vyhlásenia konkurzu na majetok záložného veriteľa (č.l. 71) nedošlo k prerušeniu plynutia premlčacích lehôt, keďže ustanovenie § 167q ods. 2 zákona č. 7/2005 Z.z. bolo účinné až od 01.03.2017 a na dovtedy začaté konkurzné konania sa nevzťahovalo (§ 206f ods. 1 zákona č. 7/2005 Z.z.). Okresný súd dospel k záveru, že záložné právo bolo premlčané, keďže došlo k premlčaniu aj zabezpečených pohľadávok (§ 100 ods. 2 druhá veta Občianskeho zákonníka).

5. Okresný súd poukázal aj na vyjadrenia žalovanej, ktorá potvrdila, že pohľadávka z notárskej zápisnice bola ohľadom istiny už v celom rozsahu uhradená (č.l. 116). Túto skutočnosť zopakovala aj v žalobe podanej pred Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014. Úhradu faktúry č. 47/2009 potvrdil svedok M. (č.l. 118), keď poukázal na správnosť súpisu aktuálne dlhovaných faktúr (č.l. 30). Splatenie pohľadávky z tejto faktúry bolo napokon preukázané aj Dohodou o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásení ručiteľa zo dňa 15.07.2011 (č.l. 57), v rámci ktorého už táto faktúra nebola uvedená medzi neuhradenými faktúrami úpadcu. V súvislosti s úhradou príslušenstva (úrokov z omeškania) zo zabezpečených faktúr žalobca v sporovom konaní predložil doklady o realizovaných úhradách, pričom obvyklosť realizácie úhrad touto formou potvrdili svedkovia M., B., Ing. M.. Okresný súd uviedol, že nebolo možné prehliadnuť vyjadrenie svedka M., ktorý na rozdiel od žalovanej priznal, že úpadca akceptoval všetky úhrady realizované zo strany IV. Capital, a.s. a považoval ich za platby od investora (Václavů, s.r.o.). Tiež potvrdil, že jednotlivé úhrady boli v účtovníctve úpadcu vždy priradené postupne najskôr k najstarším faktúram vzhľadom na to, že úhrady boli často realizované bez bližšej špecifikácie (č.l. 119). Z dohody o uznanie záväzku a jeho splácaní a vyhlásení ručiteľa zo dňa 15.07.2011 (č.l. 57) bolo preukázané, že investor uznal voči úpadcovi existenciu viacerých pohľadávok, vrátane úrokov z omeškania z faktúr a spoločnosť IV. Capital, a.s. prevzala ručenie za splnenie týchto záväzkov. Medzi uznanými záväzkami nebola uvedená pohľadávka z faktúry č. 47/2009. Žalovaná síce namietala pravosť predložených dokladov a evidenciu došlých úhrad na účet žalovaného, ale v tomto smere neponúkla okresnému súdu žiadne vlastné tvrdenie o konkrétnych (iných) skutkových okolnostiach (§ 151 ods. 2 CSP). Výslovne odmietla predložiť účtovné doklady úpadcu na preukázanie evidencie pokladničných dokladov a poukázaných bezhotovostných úhrad. Okresný súd preto žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel.

6. O náhrade trov konania okresný súd rozhodol podľa ust. § 255 ods. 1 CSP. Okresný súd nezistil existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa, pre ktoré by bolo možné rozhodnúť o nepriznaní náhrady trov konania (§ 257 CSP). Samotná skutočnosť, že žalovaná je správkyňou konkurznej podstaty úpadcu (záložného veriteľa), nebola dôvodom na nepriznanie náhrady trov konania. Keďže žalobca bol v konaní úspešný, tak bol žalobcovi priznaný nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (100%), o výške ktorej náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP). Okresný súd vo výroku rozsudku neurčil žalovanej osobitnú lehotu na plnenie uloženej povinnosti, preto platila zákonom určená lehoť troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

7. Proti rozsudku okresného súdu v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná. Nesúhlasila so závermi rozhodnutia okresného súdu. Zotrvala na tom, že Zmluva o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09, uzavretej medzi spoločnosťou Václavů s.r.o. a spoločnosťou IV. Capital a.s. je absolútne neplatným právnym úkonom. K neplatnosti tohto právneho úkonu žalovaná poukázala na ust. § 70 ods. 1, § 46 ods. 6, § 28 ods. 1, 2, 5, § 34 ods. 1 Katastrálneho zákona. V zmysle ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona bolo možné zapísať údaje o práve k rozostavanému bytu len záznamom a len a výlučne v prospech stavebníka v danom prípade spoločnosti Václavů s.r.o.. Okresný súd pri posudzovaní platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorej vklad bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 vôbec nerozlišoval medzi pojmom zápisu údajov o práve k rozostavanému bytu a medzi pojmom prevodu práv k bytu. Žalovaná poukázala na ust. § 39 Občianskeho zákonníka, ale aj ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, ako aj na rozhodnutie NS SR zo dňa 29. mája 2002, sp. zn. 4Cdo 27/02. Byt, ako vec v právnom zmysle slova vznikne až momentom právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia príslušného

stavebného úradu. V danom prípade bolo kolaudačné rozhodnutie vydané Mestom Dolný Kubín ako príslušným stavebným úradom vo vzťahu k predmetnému bytu pod číslom 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a v uvedený deň malo nadobudnúť aj právoplatnosť. V čase uzavretia Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, a ani v čase uzatvorenia Zmluvy o prevode vlastníctva bytu č. V 487/10 zo dňa 19.4.2010 - 299/10, ktorou mal žalobca nadobudnúť predmetný byt, ešte nebolo vydané kolaudačné rozhodnutie Mesta Dolný Kubín číslo 4062/2011/131-TS2/A10 dňa 30.05.2011 a ani nebolo právoplatné. Akémukoľvek prevodu rozostavaného bytu na základe zmluvy bránil zákon v zmysle ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z o vlastníctve bytov a nebytových priestorov. Okresný súd mal povinnosť skúmať absolútnu neplatnosť zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 pre jej neurčitosť, nedostatok prejavu vôle a jej rozpor so zákonom ex offa, a to aj bez akéhokoľvek návrhu zo strany žalovanej. Žalovaná poukázala na rozsudok NS SR z 30. júla 2012, sp. zn. 5Cdo 208/2010, uznesenie NS SR sp. zn. 7 M Cdo 12/2011, keď podľa názoru žalovanej okresný súd nezistil, že v Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 chýba prejav vôle na strane kupujúceho predmet tejto zmluvy kúpiť. Žalovaná preukázala absolútnu neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, preto nemôže obstať tvrdenie okresného súdu, že túto absolútnu neplatnosť žalovaná nepreukázala.

8. Žalovaná poukázala na obsah Znaleckého posudku, ktorý vypracoval Ing. Koloman Kovalík a ktorý bol priložený spoločnosťou Václavů s.r.o., IČO: 35 876 735 za účelom zápisu rozostavaných bytov v tomto bytovom dome do katastra. Po oboznámení sa s obsahom čestného vyhlásenia Ing. M. bolo zrejmé, že uvedený znalecký posudok nezachytáva objektívnu realitu ohľadom skutočného priebehu stavebných prác na rozostavanom bytovom dome. Znalecký posudok vychádzal len z projektovej dokumentácie, pričom tieto byty reálne ani neexistovali a neboli ani v štádiu rozostavanosti, tak ako uvedené vyplynulo z čestného prehlásenia Ing. M.. Žalovaná považovala napadnutý rozsudok okresného súdu za nezákonný, arbitrárny, zmätočný a nedostatočne odôvodnený. Súčasne v rovine tohto odvolacieho dôvodu žalovaná poukázala na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu SR. Okresný súd neuskutočnil ani dopyt na Okresný úrad Dolný Kubín, katastrálny odbor, ohľadom toho, aké listiny boli priložené k Zmluve o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 (ku vkladovému konaniu sp. zn. V 1969/09), resp. k záznamovému konaniu, ktoré bolo vedené na tomto úrade pod sp. zn. Z 1793/09 a automaticky len predpokladal, že listiny, ktoré vyžaduje ust. § 46 ods. 6 Katastrálneho zákona, boli k týmto konaniam priložené. Žalovaná zotrvala na tom, že rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov. Okresný súd neuskutočnil výklad ustanovení Občianskeho zákonníka, zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v súlade s judikatúrou dovolacieho súdu a nevzal do úvahy ústavný aspekt danej veci. Okresný súd pri posudzovaní platnosti, resp. neplatnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, nerozlišoval medzi pojmom zápisu údajov o práve k rozostavanému bytu a medzi pojmom prevodu práv k bytu. Žalovaná apelovala na čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj čl. 6 ods. 1 Dohovoru v spojení s judikatúrou Ústavného súdu SR, ak okresný súd v odôvodnení svojho rozsudku nedal presvedčivú a jasnú odpoveď na podstatné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany.

9. Žalovaná v odvolaní ďalej uviedla, že záver okresného súdu, že pohľadávka zabezpečená záložnou zmluvou je premičaná, je v celom rozsahu nesprávny, pretože sa porušuje princíp právnej istoty a vo svojej podstate sa popierajú účinky právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Existencia pohľadávky, ktorá je zabezpečená záložným právom, priamo vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Okresný súd už ani ako predbežnú otázku nemôže riešiť to, o čom bolo právoplatne rozhodnuté v osobitnom spore a nebolo rozhodujúce, či súd v právoplatne skončenom konaní vec správne alebo nesprávne posúdil. Vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 žalovaná uviedla, že táto bola v celom rozsahu vrátane príslušenstva uznaná v dohode o uznaní dlhu zo dňa 15.07.2011, čím nastali účinky uznania dlhu podľa ust. § 323 a nasl. Obchodného zákonníka, a ak žalovaná ako správkyňa konkurznej podstaty úpadcu vymáhala pohľadávku z titulu Notárskej zápisnice v konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 2Cb/7/2014 žalobou zo dňa 17.07.2014, urobila tak v rámci plynutia premičacej doby a nebolo možné tvrdiť opak tak, ako to urobil okresný súd v napadnutom rozsudku. Z listinných dôkazov, ktoré boli predložené zo strany žalobcu, nevyplýva, že by zanikla pohľadávka, ktorá bola zabezpečená záložným právom v prospech žalovanej. Žalovaná poukázala na skutočnosť, že ani jeden z listinných dôkazov priložených k vyjadreniu žalobcu zo dňa 16.09.2016 nepreukazuje, že by pohľadávka z titulu faktúry č. 47/2009 zo dňa 04.11.2009, splatná dňa 04.12.2009 na sumu 235.983,58 Eur, resp. pohľadávka z

titulu Notárskej zápisnice sp. zn. N 459/2009, ktorá bola zabezpečená Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 03.12.2009 zo strany spoločnosti Vaclavů, s.r.o., resp. zo strany IV. Capital a.s. bola uhradená v čase po právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Ružomberok, č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 28.08.2014 a rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, z čoho jednoznačne vyplýva, že pohľadávka zabezpečená záložnou zmluvou zo dňa 03.12.2009 stále existuje a navyše je priznaná exekučným titulom. Žalovaná v tomto súdnom spore nemala dôkaznú povinnosť k tvrdeniu, že pohľadávka zabezpečená záložným právom zanikla a z tohto titulu nebola povinná dokladať okresnému súdu účtovníctvo tak, ako to navrhovala strana žalobcu. Každý preukazuje svoje vlastné skutkové tvrdenia a nemožno spravodlivo požadovať od žiadnej sporovej strany, aby preukazovala reálnu neexistenciu určitej skutočnosti. Žalovaná žiadala rozsudok zmeniť tak, že žaloba bude zamietnutá, resp. rozsudok bude zrušený a vec vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

10. K odvolaniu žalovanej sa vyjadril žalobca v podaní zo dňa 29.11.2017. Žalobca zdôraznil, že žalovaná v odvolaní vôbec nezdôvodnila, prečo napáda rozsudok okresného súdu vo výrokoch I., II. a III.. Žalobca zvýraznil správnosť záverov okresného súdu o platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009. Žalovaná neuniesla dôkazné bremeno o nízkom stupni rozostavanosti bytového domu. Okresný súd poukázal na odbornú výpovednú hodnotu znaleckého posudku, ktorý nemožno spochybníť laickým vyjadrením právneho zástupcu či inej (laickej) osoby. Žalovaná nenavrholo vykonať relevantné dôkazy na preukázanie svojich tvrdení, preto dôkazné bremeno neuniesla. Okresný súd podľa názoru žalobcu správne vychádzal z prezumpcie správnosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľností podľa § 70 zákona č. 162/1995 Z.z. katastrálneho zákona. V obdobnosti záverov, aké vyslovil okresný súd v napadnutom rozsudku, žalobca poukázal aj na závery rozhodnutia Okresného súdu Žilina v konaní sp. zn. 18Cbi/8/2016. Žalobca zotrval na premlčaní pohľadávky zabezpečenej záložným právom a správnosti záverov okresného súdu v tomto smere, ako aj o správnosti záverov okresného súdu o zániku pohľadávky zabezpečenej záložným právom splnením. Nemožno súhlasiť so žalovanou, že existencia pohľadávky zabezpečenej záložným právom vyplýva z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Toto tvrdenie zo strany žalovanej žalobca nepovažoval za pravdivé. Záložné právo zabezpečovalo dve pohľadávky, a to pohľadávku z faktúry č. 47/2009 zo dňa 04.11.2009, v sume 235.983,58 Eur, splatnú dňa 04.12.2009 a pohľadávku z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009, v sume 1.036.872,85 Eur, splatnú dňa 31.05.2010. Zo spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 bolo zrejmé, že žalovaná (v právnom postavení žalobkyne) v tomto konaní pohľadávku vyplývajúcu z faktúry č. 47/2009 nežalovala a súčasne uviedla, že pohľadávka, ktorá vyplývala z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009 bola splatená v celom rozsahu, pričom uviedla zoznam úhrad. Čo sa týka úrokov z omeškania z pohľadávky z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009, bol priznaný „spätne“, čo nebolo možné. K tvrdeniu žalovanej, že záložné právo nemohlo zaniknúť premlčaním vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej z faktúry č. 47/2009, keďže táto mala byť vymáhaná v predchádzajúcom konaní vedenom na Okresnom súde Ružomberok pod sp. zn. 2Cb/7/2014, čo spôsobilo spočívnutie plynutia premlčacej doby, žalobca uviedol, že s ním nesúhlasí, pretože základnou podmienkou pre spočívnutie premlčacej doby podľa ust. § 112 Občianskeho zákonníka je, že žalobca v konaní riadne pokračuje, čo nebolo splnené, ak došlo k zastaveniu konania pre nezaplatenie súdneho poplatku. Žalobca považoval rozsudok okresného súdu za dôvodný, s návrhom na jeho potvrdenie a priznanie trov odvolacieho konania.

11. K vyjadreniu žalobcu zo dňa 29.11.2017 sa vyjadrila žalovaná prostredníctvom právneho zástupcu v podaní zo dňa 08.01.2017. Žalovaná zdôraznila, že podala odvolanie voči rozsudku okresného súdu v celom rozsahu. K nízkemu stupňu rozostavanosti bytového domu žalovaná uviedla, že riadne a včas označila a navrhla vykonať dôkazy, avšak okresný súd tieto odmietol vykonať. Nie je možné poukazovať ani na závery rozsudku Okresného súdu v Žiline sp. zn. 18Cbi/8/2016, pretože ako žalovaný vystupuje v danom spore Mgr. Imrich Šimulák, správca konkurznej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o. a nie žalovaná. Okrem toho rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 18Cbi/8/2016-200 zo dňa 26.01.2017 nie je právoplatný, pretože žalovaný voči nemu podal odvolanie. Žalovaná opätovne zdôraznila, že žalobca nerozlišuje medzi inštitútom prevodu vlastníckeho práva k bytu na základe právneho úkonu, ktoré je možné až po nadobudnutí právoplatnosti kolaudačného rozhodnutia, ktoré určitý priestor oprávňuje užívať ako byt a inštitútom zriadenia záložného práva na rozostavaný byt ako vec, ktorá sa bytom stane až v budúcnosti tak, ako to predpokladá ust. § 151d ods. 4 Občianskeho zákonníka, ktoré záložné právo je možné zriadiť aj na rozostavaný byt bez právoplatného kolaudačného rozhodnutia. Pokiaľ by sa odvolací súd stotožnil s právnou argumentáciou okresného súdu a žalobcu o tom, že byty

možno prevádzať neobmedzene bez ohľadu na existenciu právoplatného kolaudačného rozhodnutia, potom by sa ust. § 2 ods. 1 zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov stalo obsolentným ustanovením. Argumentácia žalobcu o platnosti Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 a neplatnosti zmluvy o zriadení záložného práva preto nemôže podľa názoru žalovanej obstáť. Opätovne žalovaná zotrvala na odvolacom návrhu zmeny rozsudku okresného súdu a zamietnutia žaloby, alternatívne na zrušenie rozsudku okresného súdu a vrátenia veci na ďalšie konanie.

12. K doručenému podaniu žalovanej zo dňa 08.01.2017 sa žalobca k momentu konania a rozhodovania krajským súdom nevyjadril.

13. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal vec v medziach ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania a odvolanie žalovanej zo dňa 30.10.2017 proti rozsudku okresného súdu vo výroku I., II. odmietol podľa ust. § 386 písm. c) CSP v spojení s ust. § 357 CSP a vo výroku III., IV. rozsudok okresného súdu zrušil podľa ust. § 389 ods. 1 písm. c) CSP a podľa ust. § 391 ods. 2 CSP v tejto časti vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

14. Krajský súd sa zaoberal rozsahom podaného odvolania žalovanou zo dňa 30.10.2017 v spojení s podaním zo dňa 08.01.2017 (č.l. 788 - 789 spisu), keď žalovaná uviedla, že rozsudok okresného súdu je napadnutý v celom rozsahu. Na základe uvedeného preto zo strany krajského súdu bolo posudzované odvolanie žalovanej aj vo výroku I., II. rozsudku okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh žalovanej zo dňa 18.07.2016 a zo dňa 14.08.2016 na prerušenie konania. Je nepochybné, že v podanom odvolaní zo dňa 30.10.2017 žalovaná neuviedla odvolacie dôvody proti výroku I., II. napadnutého rozsudku okresného súdu, ale zdôraznila, že odvolanie smeruje proti rozsudku okresného súdu v celom rozsahu. V rámci poučenia napadnutého rozsudku okresného súdu bolo uvedené, že proti nemu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku. Z ustanovenia § 357 CSP vyplýva, že odvolanie nie je prípustné proti rozhodnutiu súdu, ktorým je zamietnutý návrh na prerušenie konania, preto v spojení s ust. § 386 písm. c) CSP bolo odvolanie žalovanej proti rozsudku okresného súdu vo výroku I., II., ktorým bol zamietnutý návrh žalovanej zo dňa 18.07.2016 a zo dňa 14.08.2016 na prerušenie konania, odmietnuté. Krajský súd dodáva, že zákon v ust. § 357 CSP taxatívne vymenúva okruh uznesení súdu prvej inštancie, proti ktorým je odvolanie prípustné, t.j. proti uzneseniu, ktoré nie je uvedené v ust. § 357 CSP, odvolanie prípustné nie je.

15. Na základe odvolacích dôvodov žalovanej bol posudzovaný rozsudok okresného súdu vo výroku III. a v závislom výroku IV. o nároku na náhradu trov prvoinštančného konania. V zmysle podanej žaloby, v nej obsiahnutého žalobného petitu sa žalobca domáhal určenia, že byt č. Q., nachádzajúci sa na prvom nadzemnom podlaží vchod XA bytového domu súp. č. XXXX, stojaceho na pozemku parc. registra „C“ evidovanom na katastrálnej mape ako parc. č. 1057/59, zastavené plochy a nádvorja o výmere 1.004 m², zapísaný v katastri nehnuteľností na LV č. XXXX, k. ú. V. C., vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu vo veľkosti 10280/488553, nie je zaťažený záložným právom v prospech spoločnosti UNISTAV HSV spol. s r.o., IČO: 36 172 669 (ďalej len „byt č. X“ ako aj „nehuteľnosť“). Krajský súd z dôvodu zrušujúceho rozhodnutia v napadnutom výroku III. v spojení so závislým výrokom IV. rozsudku okresného súdu v rámci nového konania súdu prvej inštancie dáva do povedomia ust. § 34 katastrálneho zákona s následným zvažovaním (vyhodnotením), či znenie navrhovaného výroku žalobného petitu zodpovedá kritériám zákonného ust. § 34 katastrálneho zákona.

16. S otázkou aktívnej vecnej legitímácie na strane žalobcu sa okresný súd riadnym spôsobom vysporiadal, keď mal zo Zmluvy o prevode vlastníctva bytov datovanej 18.12.2009 (č.l. 156 až 167 spisu) a rozhodnutia o povolení vkladu číslo V 1969/09 zo dňa 21.12.2009 (č.l. 173 - 175 spisu) v spojení s údajmi zapísanými v origináli listu vlastníctva č. XXXX preukázané, že investor Václavův, s.r.o. previedol vlastnícke právo k všetkým rozostavaným bytom v bytovom dome č. XXXX na spoločnosť IV. Capital, a.s., ktorá následne previedla vlastnícke právo k bytu č. X na žalobcu. Okresný súd vo svojom rozhodnutí správne skonštatoval, že pokiaľ z výpisu z LV č. XXXX vyplýva, že k bytu č. X - nehnuteľnosti žalobcu je stále zriadené záložné právo, tak možno prijať záver o existencii naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, že nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom, ak záložné právo ako vecné právo bráni plnohodnotnému nakladaniu s takouto nehnuteľnosťou. K naliehavosti právneho záujmu na požadovanom určení pristupuje aj skutočnosť, keď podľa zistení krajského súdu žalobca podal žalobu zo

dňa 18.02.2018 na Okresný súd Žilina dňa 26.02.2018 proti žalovanému Mgr. Imrich Šimulák, správca úpadcu Václavů, s.r.o. v konkurze o vylúčenie majetku zo súpisu všeobecnej podstaty podľa č.l. 816 - 821 spisu, ktorou žalobou sa žalobca domáha vylúčenia majetku zapísaného v súpise majetku všeobecnej podstaty úpadcu Václavů, s.r.o. v konkurze, a to nehnuteľnosti - bytu č. 6, vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu (sp. zn. Okresného súdu Žilina 5Cbi 5/2018).

17. Pokiaľ žalovaná namietala nesprávny úradný postup pri zapisovaní bytového domu, a to, že predmetom Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 bol prevod rozostavaných bytov v bytovom dome, čo spôsobuje absolútnu neplatnosť tejto zmluvy, je potrebné poukázať na to, že predmetom žaloby je určenie, že nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom. Vklad Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, uzavretej medzi spoločnosťou Václavů, s.r.o. a spoločnosťou IV. Capital, a.s. bol povolený Správou katastra Dolný Kubín dňa 21.12.2009 pod V 1969/09. Ak mala žalovaná pochybnosti o platnosti zmluvy o prevode vlastníctva bytov, tak mala možnosť túto skutočnosť namietat samostatnou žalobou o určenie neplatnosti predmetnej zmluvy. Námietku absolútnej neplatnosti tejto zmluvy nie je možné v rámci daného súdneho konania riešiť, a to ani prejudiciálne, pretože v danom spore nie je splnený okruh účastníkov Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, ktorých sa táto zmluva ako právny úkon týkala a ktorí by museli byť v prípade posudzovania otázky platnosti alebo neplatnosti tohto právneho úkonu sporovú stranou. Žalovaná poukazovala na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 208/2010, ktoré rozhodnutie sa týkalo priamo konania o určenie neplatnosti zmluvy, ale v danej súdnej veci ide o konanie s určovacím výrokom, že byt č. X - nehnuteľnosť nie je zaťažený záložným právom. Daná sporová vec má iný predmet konania, a tým daný aj iný okruh sporových strán, preto rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 208/2010 nie je bez ďalšieho priamo aplikovateľné na danú sporovú vec s vymedzeným okruhom sporových strán. Ak nebola určená neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009, tak je potrebné z nej vychádzať v spojení aj s ust. § 70 ods. 1 a 2 zákona č. 162/1995 Z.z. katastrálneho zákona, z ktorého vyplýva, že údaje o právach k nehnuteľnostiam sú hodnoverné a záväzné, ak sa nepreukáže opak. Vyvrátiť hodnovernosť, a tým aj záväznosť údajov katastra možno len právoplatným rozhodnutím kompetentného orgánu. Ak žalovaná v odvolaní zvýrazňovala absolútnu neplatnosť Zmluvy o prevode vlastníctva bytov zo dňa 18.12.2009 pre jej neurčitosť, nedostatok prejavu vôle, tak je potrebné opätovne poukázať na to, že predmetom žaloby nie je určenie neplatnosti zmluvy, ale určenie, že nehnuteľnosť - byt č. X vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach bytového domu nie je zaťažený záložným právom. Na LV č. XXXX je i naďalej uvedený ako vlastníak predmetnej nehnuteľnosti žalobca, preto údaje tam zapísané je potrebné považovať za pravdivé, pokiaľ sa nepreukáže opak. Podľa názoru krajského súdu nie je relevantný odvolací dôvod žalovanej, že by rozsudok okresného súdu bol arbitrárny, zmätočný v tomto smere, pretože je nevyhnutné vychádzať z prezumpcie správnosti údajov zapísaných v katastri nehnuteľností. K námietke väd znaleckého posudku krajský súd uvádza, že s touto námietkou sa okresný súd vo svojom rozhodnutí dostatočne vysporiadal, kedy konštatoval, že odbornú výpovednú hodnotu záverov znaleckého posudku nie je možné spochybníť len na základe laického vyjadrenia žalovanej.

18. Vo všeobecnosti krajský súd uvádza, že pod právnym posúdením sa rozumie činnosť, pri ktorej súd podriadi zistený skutkový stav pod príslušnú právnu normu. Relevantné skutkové zistenia v prejednávanej spore sú myšlienkovým postupom súdu podradené pod hypotézu právnej normy, ktorá sa má v danej veci aplikovať. V odôvodnení súd odcituje túto právnu normu a v ďalej časti odôvodnenia vysvetlí, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy. Súd sa tiež vyjadrí, ako túto právnu normu interpretuje. Rozsudok má byť logický a zrozumiteľný, preto pokiaľ to nie je nevyhnutné, treba sa vyhnúť citácii celých zákonných ustanovení, ktoré obsahujú vo viacerých odsekoch niekoľko rozličných právnych noriem. Postačuje uvedenie iba tej časti právnej normy, ktorá sa na skutkový stav aplikuje. Napriek tomu, že rozsudok okresného súdu priamo necituje ustanovenia vzťahujúce sa na posúdenie predmetného sporu, rozhodnutie pri posúdení každej spornej otázky odkazuje na ustanovenie, na základe ktorého bolo rozhodnuté a toto je riadne právne odôvodnené. Ak aj absentuje výslovná citácia zákonných ustanovení v odôvodnení rozsudku okresného súdu, toto rozhodnutie netrpí v tomto smere takou vadou, ktorá by sama o sebe spôsobovala nesprávne rozhodnutie vo veci.

19. K námietke žalovanej, že rozsudkom okresného súdu bol porušený aj princíp spravodlivosti, je potrebné poukázať na uznesenie Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 329/04 zo dňa 27. októbra

2004, v ktorom ústavný súd konštatuje, že ak všeobecný súd reagoval na procesné úkony účastníka primeraným, zrozumiteľným a ústavne akceptovateľným spôsobom v súlade s platným procesným poriadkom, a to aj pri rešpektovaní druhu a štádia civilného procesu, v ktorom účastník konania uplatňuje svoje nároky alebo sa bráni proti ich uplatneniu, nemôže dôjsť k porušeniu základného práva na spravodlivý proces.

20. K ďalšiemu odvolaciemu dôvodu žalovanej krajský súd poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 250/2011 zo dňa 08. decembra 2011, v ktorom sa uvádza, že súčasťou obsahu základného práva na spravodlivé konanie podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takémuto uplatneniu. Všeobecný súd však nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (IV. ÚS 125/03).

21. K námietke žalovanej, že v konaní pred okresným súdom rozporovala, resp. namietala pravosť a správnosť listinných dôkazov predložených žalobcom v podaní zo dňa 16.09.2016, z ktorých dôkazov vychádzal okresný súd pri vydávaní napadnutého rozsudku, s odôvodnením, že žalovaná neuviedla vlastné skutkové tvrdenia, ktorý záver okresného súdu žalovaná považuje za arbitrárny, nesprávny a v rozpore so zásadou zákazu negatívnej dôkaznej povinnosti, je potrebné poukázať zo strany krajského súdu na ust. § 151 CSP. Z ustanovenia § 151 CSP vyplýva, že stranu sporu zaťažuje procesné bremeno popretia skutkových tvrdení protistrany. Na popretie skutkových tvrdení sa kladú určité kvalitatívne nároky. Za podmienok uvedených v ust. § 151 ods. 2 CSP musí totiž popierajúca strana uviesť vlastné tvrdenia. Pre kvalitu popretia skutkových tvrdení platia rovnaké požiadavky ako pre predkladanie skutkových tvrdení (§ 150 ods. 1 CSP). Popretie skutkových tvrdení protistrany musí byť výslovné. Nepostačuje všeobecné vyhlásenie, z ktorého by bolo možné vyvodiť iba konkludentný nesúhlas strany so skutkovým stavom tvrdeným protistranou. Účelom právnej úpravy v zmysle ust. § 151 ods. 2 CSP je vylúčiť, aby nedochádzalo k popretiam skutkových tvrdení protistrany len čisto formálne. Pokiaľ žalovaná namietala pravosť predložených listinných dôkazov, svoje tvrdenia mala podložiť aj relevantnými dôkazmi a ak tak neurobila, boli popreté skutkové tvrdenia neúčinné. K uvedenému však krajský súd zdôrazňuje to, že ak aj zo strany žalovanej nestačilo len vzniesť námietku, ale aj uviesť vlastné konkrétne tvrdenia a dôkazy na vyvrátenie dôkazov žalobcu, tak ak žalobca popísal čiastočné platby, dôkazy, doklady o úhradách istiny, príslušenstva, musí sa uvedené nielen zo strany žalobcu vyjadriť, preukázať, ale aj premietnuť do odôvodnenia rozsudku okresného súdu.

22. Žalovaná v odvolaní ďalej namietala, že existuje pohľadávka, ktorá je zabezpečená záložným právom a táto existencia má vyplývať priamo z právoplatného a vykonateľného rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Vo vzťahu k tomuto odvolaciemu dôvodu sa krajský súd oboznámil so Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 03.12.2009 (č.l. 19 - 24 spisu), uzavretou medzi úpadcom UNISTAV HSV spol. s r.o. ako záložným veriteľom a spoločnosťou Václavů, s.r.o. ako záložcom a záložným dlžníkom. Záložné právo bolo zriadené k všetkým rozostavaným bytom v bytovom dome vrátane bytu žalobcu. Záložné právo slúžilo na zabezpečenie pohľadávok vyplývajúcich z:

- faktúry č. 47/2009 zo dňa 04.11.2009, splatná dňa 04.12.2009 vo výške 235.983,58 Eur vrátane príslušenstva
- Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zo dňa 30.11.2009 v sume 1.036.872,85 Eur so splatnosťou dňa 31.05.2010 bez osobitne dohodnutej výšky úrokov z omeškania.

23. Krajský súd z priloženého spisu Okresného súdu Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 zistil, že žalobca JUDr. Eva Plichtová, správca úpadcu UNISTAV HSV spol. s r.o. sa domáhala voči žalovanému v 1/ rade Václavů, s.r.o. a žalovanému v 2/ rade IV. Capital, a.s., zaplata sumy 1.665.535,35 Eur s príslušenstvom na tom skutkovom základe, že dňa 15.07.2011 uzavrel úpadca UNISTAV HSV spol. s r.o. ako veriteľ so žalovaným v 1/ rade - Václavů, s.r.o. ako dlžníkom a žalovaným v 2/ rade IV. Capital, a.s. ako ručiteľom Dohodu o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa, v ktorej žalovaný v 1/ rade Václavů, s.r.o. uznal čo do dôvodu a výšky svoj peňažný záväzok voči žalobcovi.

24. Krajský súd sa oboznámil s Dohodou o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011 (č.l. 57 - 58 spisu), z ktorej dohody vyplývalo, že okrem v nej uvedených faktúr bola jej predmetom len pohľadávka zabezpečená záložným právom z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, nie však pohľadávka vyplývajúca z faktúry č. 47/2009. Faktúra č. 47/2009 nebola ani predmetom Notárskej zápisnice č. N 459/2009. Žalovaná v odvolaní uvádzala, že vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej z faktúry č. 47/2009 počas jej vymáhania v súdnom konaní na Okresnom súde Ružomberok premlčacia doba vôbec neplynula.

25. Podľa ust. § 402 Obchodného zákonníka premlčacia doba prestáva plynúť, keď veriteľ za účelom uspokojenia alebo určenia svojho práva urobí akýkoľvek právny úkon, ktorý sa považuje podľa predpisu upravujúceho súdne konanie za jeho začatie alebo za uplatnenie práva v už začatom konaní.

26. Krajský súd vo všeobecnosti uvádza, že o spočívaní premlčacej doby hovoríme vtedy, keď premlčacia doba už začala plynúť a v dôsledku toho, že nastal dôvod jej spočívania (určitá prekážka) prestáva plynúť. Po odpadnutí dôvodu, pre ktorý premlčacia doba spočívala, plynie premlčacia doba ďalej. Tento prípad prerušenia plynutia premlčacej doby sa tiež označuje ako spočívanie premlčania vo vlastnom alebo v užšom slova zmysle. Skutočnosťou, s ktorou Obchodný zákonník spája spočívanie premlčacie doby, je začatie súdneho konania (§ 402 Obchodného zákonníka) alebo rozhodcovského konania (§ 403 Obchodného zákonníka). Ak pohľadávka z faktúry č. 47/2009 nebola predmetom konania vedeného na Okresnom súde Ružomberok, ani predmetom Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011, tak nemožno súhlasiť s tvrdeniami žalovanej, že v čase vymáhania pohľadávky na Okresnom súde Ružomberok premlčacia doba vo vzťahu k pohľadávke vyplývajúcej z faktúry č. 47/2009 vôbec neplynula, teda spočívala. Z uvedeného preto podľa názoru krajského súdu vyplýva, že predmetná pohľadávka sa stala splatnou dňa 04.12.2009 a štvorročná premlčacia doba uplynula dňa 05.12.2013, čo znamená, že v čase podania žaloby na Okresný súd Dolný Kubín dňa 23.05.2014, záložným právom zabezpečená pohľadávka už bola premlčaná. Ďalšou zabezpečenou pohľadávkou záložným právom bola pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, ktorá bola splatná dňa 31.05.2010. Vo vzťahu k tejto pohľadávke vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 však došlo k uznaní záväzku Dohodou o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011 (č.l. 57 - 58 spisu), súčasťou ktorého uznania bol aj záväzok z Notárskej zápisnice č. N 459/2009.

27. Podľa ust. § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak dlžník písomne uzná svoj záväzok, plynie nová štvorročná premlčacia doba od tohto uznania. Ak sa uznanie týka iba časti záväzku, plynie nová premlčacia doba ohľadne tejto časti.

28. Na základe Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011 v spojení s ust. § 407 ods. 1 Obchodného zákonníka vyplýva, že od dátumu uznania záväzku vyplývajúceho z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, t.j. odo dňa 15.07.2011, začala plynúť nová štvorročná premlčacia doba, ktorá uplynula 15.07.2015, preto pri podaní žaloby na Okresný súd Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014 dňa 17.07.2014 nemohla byť pohľadávka z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 premlčaná tak, ako to nesprávne uviedol okresný súd v odseku 77. napadnutého rozsudku okresného súdu. V zhrňujúcom závere, vo vzťahu k námietke premlčania pohľadávky vyplývajúcej z faktúry č. 47/2009 a z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 krajský súd na základe vyššie uvedeného uvádza, že pohľadávka z faktúry č. 47/2009 sa premlčala, čo však neplatí pre pohľadávku vyplývajúcu z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, keďže táto sa stala predmetom uznania v Dohode o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011, od ktorého dátumu uznania plynula nová štvorročná premlčacia doba do 15.07.2015, a preto nebolo možné počítať štvorročnú premlčaciu lehotu od splatnosti pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, splatná dňa 31.05.2010.

29. Okresný súd z titulu podanej žaloby žalobcu a poskytnutých tvrdení, označených a vykonaných dôkazov ďalej skúmal, či záložným právom zabezpečené pohľadávky zanikli zaplatením, na základe zániku ktorých žalobca tvrdil, že nehnuteľnosť už nie je zaťažená záložným právom v prospech žalovaného.

30. Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky veriteľa tým, že ak dlžník nesplní svoj záväzok včas a riadne, záložný veriteľ je oprávnený uspokojiť svoju pohľadávku vrátane jej príslušenstva z

predmetu záložného práva, t.j. zo zálohu. Záložné právo ako vecné právo je vo vzťahu akcesority k záväzkovému vzťahu, v rámci ktorého sa nachádza zabezpečená pohľadávka. Záložné právo má charakter absolútneho vecného práva a nepôsobí iba medzi subjektmi záložno-právneho vzťahu, ale má právne účinky aj voči ďalším subjektom mimo tohto vzťahu. Jeho vecno-právna povaha sa prejavuje v tom, že zaťažuje záloh v prospech záložného veriteľa bez ohľadu na to, kto je jeho vlastníkom, majiteľom, veriteľom alebo oprávneným a bez ohľadu na to, či je táto osoba sama osobne povinná na splnenie zabezpečeného záväzku, prípadne či počas existencie záložného práva dochádza k zmenám v tejto osobe. Záložné právo pôsobí teda voči každému nadobúdateľovi zálohu; ten kto nadobudne vlastnícke právo k zálohu, prevezme aj záložné právo i s ostatnými ťarchami, ktoré zaťažujú záloh. Krajský súd dodáva, že i z charakteru tohto záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu je daný naliehavý právny záujem na určovanom výroku podanej žaloby žalobcom, keď výkon vlastníckeho práva žalobcu, jeho dispozícia a v konečnom dôsledku aj samotná hodnota predmetu vlastníctva založeného záložným právom sa tak nemôže plnohodnotne naplňať. Z ustanovenia § 151a Občianskeho zákonníka vyplýva, že záložné právo zabezpečuje nielen samotnú pohľadávku, ale aj príslušenstvo pohľadávky. Jedným z dôvodov zániku záložného práva je zánik pohľadávky. Tento prirodzený dôvod zániku vyplýva z toho, že záložné právo má akcesorickú povahu k záväzkovému právnemu vzťahu medzi dlžníkom a veriteľom, a preto nemôže existovať samostatne, t.j. bez zabezpečenej pohľadávky.

31. Podľa ust. § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

32. Záložné právo v zmysle ust. § 101 Občianskeho zákonníka sa premlčuje v okamihu, keď zabezpečená pohľadávka nebola riadne a včas splnená, a to vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe. Nepremlčuje sa však skôr, než zabezpečená pohľadávka. Okresný súd vo vzťahu k inštitútu záložného práva správne poukázal na rozhodnutie Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 250/2011 zo dňa 08. decembra 2012, ktoré sa týka premlčania záložného práva. Z neho vyplýva, že záložné právo je právom, ktoré nepochybne podlieha premlčaniu, a to v trojročnej premlčacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď vzniklo právo na uspokojenie zabezpečenej pohľadávky zo zálohu. Premlčanie záložného práva sa riadi Občianskym zákonníkom aj v prípade, ak ním bola zabezpečená pohľadávka spravujúca sa Obchodným zákonníkom. Ak záložný veriteľ neuplatnil v premlčacej dobe právo na uspokojenie pohľadávky zabezpečenej z výťažku z predaja zo zálohu má to za následok, ak sa záložca dovoľá premlčania tohto práva, že záložný veriteľ sa nemôže úspešne domôcť speňaženia zálohu (uspokojenia zabezpečenej pohľadávky z výťažku z predaja zálohu). Trojročná premlčacia doba záložného práva však neuplynie skôr, než uplynie premlčacia doba zabezpečenej pohľadávky (§ 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Uvedené tak, ako poukázal krajský súd, je dôsledkom vzájomnej previazanosti právneho vzťahu založeného zmluvou záložnou a zmluvou, na základe ktorej vznikla zabezpečovaná pohľadávka.

33. Žalovaná na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 02.12.2014 uviedla, že pohľadávka z faktúry č. 47/2009 nie je uhradená a pohľadávka z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 nie je uhradená v celom rozsahu, keďže bola splatená istina, ale nie príslušenstvo (č.l. 116).

34. Vo vzťahu k pohľadávke z faktúry č. 47/2009 okresný súd aj napriek tomu, že vecne správne konštatoval jej premlčanie, dospel vykonaným dokazovaním k záveru, že došlo aj k zaplateniu predmetnej pohľadávky. Vo vzťahu k záveru okresného súdu, že pohľadávka vyplývajúca z faktúry č. 47/2009 bola zaplatená, krajský súd uvádza, že k vykonaným dôkazom zo strany žalovanej neboli uvedené také tvrdenia a predložené dôkazy, ktoré by záver výsledkov dokazovania o zaplatení pohľadávky vyplývajúcej z faktúry č. 47/2009 vyvrátili. Žalovaná nepredložila dôkazy oproti dôkazom žalobcu v tom, že by vyvrátila dokazovanie o zaplatení pohľadávky vyplývajúcej z faktúry č. 47/2009. To, že pohľadávka vyplývajúca z faktúry č. 47/2009 podľa výsledkov dokazovania vykonaného pred okresným súdom mala byť zaplatená, potvrdzuje aj skutočnosť, že nebola vyjadrená v Dohode o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011, ale len tam uvedené pohľadávky z jednotlivých faktúr, ako aj pohľadávka z Notárskej zápisnice č. N 459/2009. Potvrdzuje to aj skutočnosť, že pohľadávka z tejto faktúry č. 47/2009 z.z. už nebola evidovaná ako dlh podľa č.l. 30 spisu, na ktorom sa nachádza dôkaz zoznamu neuhradených faktúr v spojení aj s výpovedou svedka p. M. (č.l. 118 spisu), ktorý úhradu faktúry č. 47/2009 potvrdil.

35. Vo vzťahu k istine vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 krajský súd uvádza, že výsledky dokazovania potvrdili, že táto istina je zaplatená. Krajský súd pri pohľadávke vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 sa oboznámil so žalobou v konaní vedenom pred Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014, z ktorej zo strany 2 vyplýva rozpis úhrady pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 po jednotlivých častiach, s vyjadrením dátumu čiastočnej platby. Z prehľadu termínov platenia jednotlivých súm vyplynulo, že pohľadávka z Notárskej zápisnice N 459/2009 v čase uznania Dohodou o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011 nebola v celosti zaplatená (rozpísané čiastočné platby, 20.07.2011, 04.08.2011, 12.08.2011, 16.08.2011, 07.09.2011, 16.10.2011). Bolo nepochybné, že podľa zmluvy o zriadení záložného práva bola zabezpečená nielen pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, ale aj príslušenstvo - úroky z omeškania, čo je v súlade aj s ust. § 151a Občianskeho zákonníka. V konaní vedenom pred Okresným súdom Ružomberok bolo rozhodnuté rozsudkom č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 a bola žalovaným v 1/ rade Václavů, s.r.o., so sídlom v Ružomberku a v 2/ rade IV. Capital, a.s., uložená povinnosť zaplatiť žalobcovi JUDr. Eva Plichtová, správca konkurznej podstaty úpadcu UNISTAV HSV spol. s r.o. sumu 1.665.535,35 Eur spolu s príslušenstvom, a to s úrokom z omeškania, ako aj náhradu trov súdneho konania, ktorý rozsudok Okresného súdu Ružomberok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015. Ak záložné právo bolo zriadené nielen na pohľadávku vyplývajúcu z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, ale aj na príslušenstvo, a to úroky z omeškania, o ktorých úrokoch z omeškania bolo rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015, tak pri vyššie uvedenom konštatovaní nepremlčania pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, ktorá bola uznaná Dohodou o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011, pri podanej žalobe žalobcu, ktorý tvrdí, že nehnuteľnosť nie je zaťažená záložným právom, pretože záložným právom zabezpečené pohľadávky zanikli, musí byť preukázané zaplatenie tohto príslušenstva, a to úrokov z omeškania, ktoré rovnako boli zabezpečené záložným právom a vzťahovali sa k pohľadávke vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, keďže nebolo preukázané ich premlčanie na rozdiel od pohľadávky vyplývajúcej z faktúry č. 47/2009, u ktorej na základe vyššie uvedeného bolo konštatované premlčanie a súčasne aj preukázaný zánik tejto pohľadávky zaplatením. Rozsudok Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014 zo dňa 17.06.2015 rozhodoval o príslušenstve, a to úroku z omeškania, ktoré bolo zabezpečené záložným právom ako príslušenstvo pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice N 459/2009, pričom v konaní pred okresným súdom nebolo preukázané, že by záložným právom zabezpečené príslušenstvo, a to úroky z omeškania, o ktorých bolo rozhodnuté predmetným právoplatným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok zaniklo zaplatením. Ak príslušenstvo pohľadávky vyplývajúce z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 bolo priznané právoplatným rozsudkom Okresného súdu Ružomberok dňa 14.10.2014 voči žalovanému v 1/ rade a dňa 10.08.2015 voči žalovanému v 2/ rade, tak pri podaní žaloby na Okresný súd Dolný Kubín dňa 23.05.2014 nemožno hovoriť o premlčaní príslušenstva pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009. Bolo preukázané len zaplatenie istiny vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, avšak nebolo preukázané zaplatenie príslušenstva, pričom nie je možné konštatovať premlčanie tejto pohľadávky, preto bol predčasný záver okresného súdu, že záložným právom zabezpečená pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 zanikla zaplatením v celom rozsahu, t.j. nielen istina, ale aj príslušenstvo, a to úroky z omeškania, keď z doterajších výsledkov dokazovania nebolo preukázané zaplatenie príslušenstva, a to úrokov z omeškania za konštatovania nepremlčania pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 z titulu jej uznania, úkonom Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011.

36. Podľa ust. § 391 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

37. Krajský súd na základe vyššie uvedených zhodnotení zrušil rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch III., IV., keďže vo vzťahu ku konštatovaniu okresným súdom v napadnutom rozsudku podľa výsledkov dokazovania nebolo preukázané tvrdenie žalobcu, že by pohľadávka zabezpečená záložným právom, vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 bola premlčaná, resp. že by takto zabezpečená pohľadávka bola v celom rozsahu zaplatená, a tým zanikla, vo väzbe k rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 13Cob/460/2014, ktorým sa rozhodovalo o príslušenstve, a to úroku z omeškania k pohľadávke

vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009. V rámci nového konania pred súdom prvej inštancie, pokiaľ nedôjde k zásadnej zmene skutkového a právneho stavu, bude okresný súd vychádzať z vyššie uvedených zhodnotení a právnych záverov, podľa ktorých zostáva v rámci dôkaznej povinnosti sporových strán zodpovedať, či záložným právom zabezpečená pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, t.j. nielen istina, ale aj príslušenstvo, a to úroky z omeškania zanikla zaplacením v spojení aj s rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 2Cb/7/2014-177 zo dňa 20.08.2014, ktorý rozsudok je právoplatný a vykonateľný, vo väzbe aj na žalobu v konaní sp. zn. Okresného súdu Ružomberok 2Cb/7/2014, v ktorej bol rozpísaný aj úrok z omeškania uplatňovaný z jednotlivých súm a za vyjadrené obdobie pri vykonávaní čiastočných platieb na istinu vyplývajúcu z pohľadávky vyjadrenej Notárskou zápisnicou č. N 459/2009. Okresný súd bude vychádzať aj zo záveru, že z titulu Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa zo dňa 15.07.2011, súčasťou ktorej bolo aj uznanie pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009, táto pohľadávka nebola premlčaná, navyiac, keď bolo zistené, že v čase uznania pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/09 nebola v celom rozsahu zaplatená za podania žaloby na Okresný súd Ružomberok dňa 17.07.2014 (vyjadrených termínov, platieb), kedy boli uplatnené už len úroky z omeškania, pretože istina - pohľadávka z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 bola medzičasom uhradená v celom rozsahu, v zmysle aj tvrdení uvedených v žalobe.

38. Krajský súd v zhrňujúcom závere pre potreby konania pred súdom prvej inštancie uvádza, že pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 nebola premlčaná 01.06.2014 tak, ako to uvádzal okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku v odseku 76., pretože bola uznaná pohľadávka z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 dňa 15.07.2011 úkonom Dohody o uznaní záväzku a jeho splácaní a vyhlásenie ručiteľa, čo spôsobilo plynutie novej štvorročnej premlčacej doby do 15.07.2015 a z titulu zaplatenia istiny z pohľadávky vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 bola podaná už len žaloba na úroky z omeškania v konaní vedenom pred Okresným súdom Ružomberok sp. zn. 2Cb/7/2014, ktorá žaloba bola doručená na tento súd dňa 17.07.2014. Istina v čase uznania, a to pohľadávka vyplývajúca z Notárskej zápisnice č. N 459/2009 nebola zaplatená v celom rozsahu a ak k jej úhrade ako istiny došlo až po úkone uznania v celosti, tak následne potom ani nemohla tvoriť predmet súdneho konania, ak bola zaplatená, preto sa v súdnom konaní uplatnili už len úroky z omeškania pod sp. zn. Okresného súdu Ružomberok 2Cb/7/2014, ktoré ak boli priznané právoplatným rozsudkom, tak musí byť v súvislosti s podanou žalobou žalobcu preukázané ich zaplatenie, pokiaľ istina, ani príslušenstvo, a to úroky z omeškania sa nepremičali a záložné právo sa vzťahuje aj na úroky z omeškania. Žalobca musí v konaní preukázať, že došlo k zániku záložného práva splatením (zánikom) pohľadávok zabezpečených záložným právom, a to v celom rozsahu, vrátane ich príslušenstva, čo sa vzťahuje k pohľadávke spolu s príslušenstvom, vyplývajúcej z Notárskej zápisnice č. N 459/2009.

39. Súd prvej inštancie je viazaný uvedenými závermi a zhodnoteniami vyjadrenými krajským súdom v tomto zrušujúcom uznesení len za toho stavu, ak nedôjde k zásadnej zmene skutkových, ako aj právnych okolností danej sporovej právnej veci.

40. Podľa ust. § 391 ods. 2 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

41. Podľa ust. § 396 ods. 3 CSP, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvej inštancie v novom rozhodnutí o veci.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa ust. § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa ust. § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa ust. § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
 - c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.
- Podľa ust. § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa ust. § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa ust. § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa ust. § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa ust. § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa ust. § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa ust. § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.